СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIV. Ч. 19. Джерзі Сити, Н. Дж., пятниця, 24-го січня 1936. — VOL. XLIV. No. 19. Jersey City, N. J., Friday, January 24, 1936. THREE CENTS

КОНҐРЕС УХВАЛИВ СПІЛЬНИЙ ПЛЯН БОНУСА

ВАШИНГТОН. — Обі палати конґресу без довшої дискусії ухвалили плян бонусового закона, вироблений конференцією представників обох палат.

При голосуванню в палаті послів, як при першім голосуванню, проти внеску заявилося 59 конгресменів. За внесок голосували 346.

Підчас дебати, що тревала всього одну годину, проти внеску промовляв один тільки конгресмен Рич, нападаючи на бонус як на дарунок, який жовнірам не належиться.

Краєва Ліґа Економії відкликується до президента, щоб він заветував ухвалу конґресу. Що в цій справі думає зробити президент, ще не знати.

ВЕЛИКИЙ СТРАЙК ОБСЛУГИ У ВЕЛИКИХ ДОМАХ.

НЮ ЙОРК. — Страйк обслуги великих домів, що почався в середу, здержав рух на елевейторах у 225 високих будинках. Люди, що в тих будинках працюють або роблять там якісь бизнеси, мусіли йти на високі поверхи пішки.

На четвер заряджено страйк у дільниці Бронкс.

Юнія цих робітників пробувала добитися переговорів з товариством власників хмародерів, але ці відмовилися говорити з юнією.

СНІГОВИЦІ И МОРОЗИ В 10 СТЕЙТАХ.

ВАШИНГТОН. — Середньо-західні стейти навістили в середу сильні сніговиці й морози, що потім посунулися на схід до побережжя Атлянтійського океану.

Десять стейтів захопили ці сніговиці. В стейті Минесота морози досягнули в деяких околицях 55 ступнів Фаргенгайта пониже зера. У середньо-західних стейтах начислено 17 жертв у людях від морозів та залізничих і автомобільних випадків, спричинених морозом.

Було кілька випадків із шкільними босами, що возять дітей до школи, але на щастя ні один випадок не покінчився для нікого трагічно. Найгірший випадок цього роду трапився в Ст. Клерсвілі, Огайо, де шкільні омнібуси з соткою шкільних дітей заїхали у сніговий перевій, 16 стіп глибокий. Шериф повіту зорганізував ратунковий відділ, котрий відкопав дітей із снігу.

ДЕНТИСТИ ПОБИВАЮТЬСЯ ЗА „ЗАБИВАЧА БОЛЮ".

НЮ ЙОРК. — Коли д-р Лі Рой Гавптмен, професор дентистики в Колюмбійськім университеті, виступив недавно на зборах краєвого дентистичного союзу в Ню Йорку з заявою, що йому вдалося відкрити лікарство, що знечулює зуби до того, що набудуче дентисти будуть могти вертіти в зуби приладдям без болю для пацієнта, багато дентистів виступили проти нього з закидом, що для добра дентистики він повинен був заждати з проголошенням цього відкриття до часу, як винайдений лік буде готовий для продажу. Супроти цих закидів д-р Гавптмен виступив тепер на зборах повітового дентистичного товариства з публичною заявою про хемічний склад придуманого ним ліку, даючи цим способом цей лік до загального вжитку без ніякої винагороди для себе.

Він заявив, що дентист самий може зробити цей лік з поданих ним складників за 24 години.

БОРОТЬБА МІЖ ЮНІЯМИ ЗА СПОСОБИ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБІТНИКІВ.

МАЙАМІ (Флорида). — На зборах виконного комітету Американської Федерації Праці прийшло до довгої дебати за способи організації робітників у юнії, а потім комітет 11 голосами проти 6 осудив комітет для організації юній цілими промислами за його роботу, кажучи, що це розбивання Федерації Праці.

ЩЕ ЗА ПОЛІТИКУ ВИЛСОНА.

ВАШИНГТОН. — Ален В. Долес, нюйорський адвокат, сестрінець Ленсинга, секретаря стейту в часах президентури Вилсона, подав до публичного відома свій лист до сенатора Ная, в котрім Долес протестував проти вживання приватних документів родини Ленсинга для публичної дебати.

Долес каже, що Най подав до публичного відома родинні документи, які родина вважала тайною.

Сенатський комітет для розсліду фабрикації амуніції зажадав від сенату визначення йому 7,500 долярів на докінчення цього розсліду. Проти цього внеску в комітеті не повстав ніхто, але в конґресі йому противиться багато приятелів амуніційних фабрикантів, котрих це слідство компромітує.

ОСТЕРІГАЮТЬ ПЕРЕД ХРОНІЧНИМИ НЕДУГАМИ.

НЮ ЙОРК. — Д-р Г. Коминг, ґенеральний лікар Злучених Держав, виступив тут перед радою добробуту з осторогою, що урядові здоровля треба звернути спеціяльну увагу на боротьбу проти хронічних, себто поворотних недуг.

Він каже, що ці недуги викликають серед населення найбільші спустошення. За пляном уряду, густо населені стейти мали би бути покриті сіттю розсліднх здоровних станцій.

НАДАЮТЬ МЕДАЛІ ЗА ГЕРОЙСТВО.

ПИТСБУРҐ (Па.). — Карнеґівська Комісія Геройського Фонду признала медалі геройства 21 особам. 20 з них надано бронзові медалі, а 1 срібну.

З відзначених осіб 8 стратили своє життя, ратуючи інших людей.

Срібну медалю признано покійному 52-літньому фармерові, Джейкові Кренфілдові, котрий стратив життя у 46 стіп глибокій криниці в Джорджтавні, Тенесі, куди він пішов ратувати життя 55-літнього Вилема Паркера та 16-літнього сина Паркера, що, копаючи криницю, затруїлися ґазами.

ПОКИДАЄ ШТУКУ, БЕРЕТЬСЯ ДО ПОПЛАТНОЇ РОБОТИ.

Френк Ріл, відомий різьбар у Ню Йорку, що виставляв свої твори на найкращих виставах краю, і що його твори є у великих музеях, заявив публично в 49-тім році життя, що штука не дає йому прожитку й тому він покидає різьбарство й стає послугачем у салуні („бартендером").

ЗАСУД УЧАСНИКІВ САМОСУДУ.

Члени КПЗУ з Вигалева, пов. Володава, вирішили усунути місцевого солтиса, Станислава Курляка. Партійний суд, до якого входили Теодор Вовниш, Михайло Луць і Володимир Коленець, видав на Курляка засуд смерти, а виконання засуду доручив Степанові Вовнишеві і Василеві Каратикові.

Довідавшись, що Курляк є в його хаті і там слухає радія, нишком підійшов під відчинене вікно. Думаючи, що біля радія сидить солтис, вистрілив. Куля поцілила брата вбивника, Івана Вовниша, що по кількох днях помер.

Братовбивника, а з ним 8 членів КПЗУ потягнено до судової відповідальности.

Окружний суд у Люблині цими днями засудив на 15 літ тюрми Степана і Теодора Вовнишів, Володимира Коленця, Михайла Луця і Василя Каратика. А крім цього суд засудив членку комуністичної ячейки, Марію Коленцівну, на 5 літ тюрми.

МОРД У ЛЬВІВСЬКІМ СУДІ.

В городськім суді при вул. Судовій відбувалася розправа за аліменти. Стефанія Недопитальська скаржила Войцеха Дземінського, слюсарського помічника, за аліменти для сина Ореста, якого батьком, як вона твердила, є Дземінський.

Він, жонатий і батько одної дитини, твердив, що з боку Недопитальської це звичайний шантаж. Ніколи, він твердив, не мав з нею ніяких зносин, а вона люта на нього за те, що не хотів розвестися з жінкою й жити з нею.

Після відложення розправи Недопитальська пішла за Дземінським і в судовім коридорі пробила Дземінського різницьким ножем в карк. Удар у бючку був такий сильний, що заки прийшли на місце злочину лікарі, Дземінський помер.

Вбивницю арештовано. Вона твердить і дальше, що Дземінський є батьком її дитини й що він її занедбував.

АДВОКАТУРА В РУКАХ ЖИДІВ.

У Станиславові є аж 108 адвокатів, з яких тільки 4 не ведуть канцелярії. З того аж заведеним як на Станиславів числа адвокатів жидів є 86, українців 14, поляків 8.

ПОГАНЕ ПИСЬМО МАЮТЬ ЗДІБНІ Й РОЗУМНІ.

Стокгольмський учений Сирензен мав недавно цікавий відчит про графольоґію (наука про питомі прикмети письма). В тім відчиті він доказував, що розумні і здібні люди мають погане письмо. Їх думки так скоро пливуть, що мязи руки не всилі наспіти, щоб гарно й чітко записати ці думки на папері. Тому письмо таких людей погане і нечитке.

ВИСТАВЛЯЮТЬ „ВЕЛИКАНСЬКЕ ОКО".

„Великанське око", як називають велику сочку для телескопу каліфорнійського інституту технольоґії, виставлять у Корнинґ, Ню Йорк, на публичний вид у тижні від 26-го січня до 2-го лютого. Сочка має 200 цалів у промірі.

СОВЄТСЬКА АФЕРА У ФРАНЦІЇ.

У Франції велику сензацію викликали ревеляції часопису „Ле Жур" про аферу, якої жертвою впав один з найповажніших парижських банків. Цей банк приняв у лютім м. р. від відомого швайцарського банкира, Емдена, совєтські акцепти вартости 7 міліонів франків. Акцепти були виставлені на совєтське торговельне представництво в Медіолянї. Одначе совєтське представництво відмовилося викупити їх, заявляючи, що вони сфальшовані. Як виявило слідство, ці акцепти пускав в обіг один таємний чоловік, Герович. Загальна сума сфальшованих акцептів виносить 300 міліонів франків. Герович заявив, що дістав їх від одного громадянина, і підкреслив, що цей громадянин — це одна з відомих на парижському ґрунті постатей, яка піддержує живі звязки з Комінтерном. „Ле Жур" висловлює здогад, що цю аферу заінсценізовано на те, щоб достарчити совєтській пропаґанді у Франції і в кольоніях кількасот міліонів франків.

КРИЗА НІМЕЦЬКОЇ АДВОКАТУРИ.

Німецька адвокатура переживає кризу. Німці перестали процесуватися. Всі дрібні спори вирішується адміністраційним порядком. На основі урядових даних 75 проц. німецьких адвокатів тепер не заробляють більше як 250 марок на місяць, тобто не більше, як простий робітник.

ВИНАХІДНИКИ УКРАЇНЦІ.

Український мистець Хвостенко з совєтської України винайшов мішанину фарб з воском, що є найтревалішою і дає найкращий ефект зо всіх до нині знаних фарб до малювання. Новою фарбою можна малювати на всіх предметах, як залізі, дощі, камені, полотні і т. п. Малюнки цією фарбою дуже подібні до старинних єгипетських і грецьких малюнків своїм виглядом. Спосіб приладжування фарб старих єгиптян і греків був забувся і хоч як старалися, ніхто не вмів його віднайти.

Другий мистець, П. Омельченко, що перебуває в Парижі, винайшов нові темперові фарби, які до сьогодні зовсім не були знані.

САМОСУД НАД РОБІТНИЦЕЮ.

З Москви повідомляють: У Барнаумі закінчився перший процес 14 робітників і робітниць за намагання самосуд над управителькою т. зв. бриґади ударників „стахановців", яких піддержує большевицький уряд, щоб збільшити видатність праці. Юрба робітників напала на комуністку Сенцову, відзначену Червоним орденом Леніна, поранила її тяжко ножами і тягнула по землі за коси. Суд засудив учасників цього нападу на кару вязниці від 8 до 12 років.

ГРАБУНКОВИЙ НАПАД У ПЕРЕМИШЛЯНЩИНІ.

До мешкання Якова Гана, власника маєтку Бруховичі, в повіті перемишлянськім, вломилися ніччю три незнані особи крізь вікно. Ган пробував боронитися револьвером. Але грабіжники стероризували його, забрали 1,200 зл. і револьвер і на конях утекли в незнаним напрямі. Поліція шукає справників, з яких один був замаскований.

ПОШЕСНІ НЕДУГИ В ТЕРНОПІЛЬСЬКОМУ ВОЄВІДСТВІ.

В останніх 5 тижнях на терені тернопільського воєвідства було 305 випадків занедужання на червінку (36 осіб померло). В останньому тижні занедужало на червінку 20 осіб. На сухоти занедужали впродовж 5 тижнів 39 осіб, а 28 померли. Занедужань на черевний тиф у цьому часі було 52 випадки і 6 випадків смерти, на плямистий тиф 8 занедужань, 1 випадок смерти; красухи 130 занедужань і 8 випадків смерти, кіру 48 занедужань і 8 випадків смерти, рожі 17 занедужань, коклюшу 38 занедужань і 1 випадок смерти, 4 випадки пополоґового затроєння, 62 занедужання на трахому, 24 випадки покусання, 1 випадок Гайне-Медіне і 2 випадки запалення мозкових оболон.

$3,000,000 РІЧНО КОШТУЮТЬ КАНАДУ ПОСЛИ ДО ЗАКОНОДАТНИХ УСТАНОВ.

Видатки канадського уряду, що має дбати про добро, лад і порядок та безпеку 11 міліонів населення, збільшаються з кожним роком. Канада має під цю пору 884 представників у ріжних парляментарних установах, у тому числі 764 виборних і 120 згори назначених. На кожних 12,500 осіб канадського населення припадає 1 „стейтмен", представник законодатної влади, оплачуваний державою. Річний кошт краю посольських ґаж, міністерських платень і додатків для предсідників у парляменті та соймах виносить біля $3,100,000.

В Канаді є три політичні системи: одно-камерна, двокамерна і третя, що має знамена першої й другої. Тільки домінія й Квебек мають вищу камеру-палату: сенат, з виборчим парляментом і соймом; сім провінцій (Нова Скошія, Ню Бронсвик, Онтаріо, Манітоба, Саскачеван, Алберта і Бритіш Колюмбія) мають тільки нижчі палати, сойми. Третя парляментарна система є в Принц Едвард Айленд, де пів леґіслятури вибирається управненими до голосування дорослими громадянами, а другу половину вибирають системою голосування власники посілости.

В домінії й у вісьмох провінціях всі канадські громадяни, без огляду на пол, від 21 року життя вгору, мають право вборчого голосу. В Квебеку жіноцтво ще не має права брати участь у провінціяльних виборах.

ДЕСЯТЬ ЛІТ ВЯЗНИЦІ ЗА КРАДІЖ.

Вінніпеґський поліційний суддя Р. Б. Ґреґем засудив Д. Протасевича на десять літ вязниці в Стоні Мавнтен за вломи до домів і крадіж. Проти Протасевича було 12 обвинувачень. В помешканні засудженого знайшла поліція ювелірських і інших річей вартости багато соток долярів.

ПЕРЕМОЖЕ НАЦІОНАЛЬНА СВІДОМІСТЬ І АКТИВНІСТЬ

УЖГОРОД (Закарпаття). — В „Українськім Слові" пише Степан Фіґура про можливість автономії для Закарпаття. Передаючи з цеї нагоди кілька думок про загальний український рух на Закарпатті, кінчить він статтю ось так:

„Тільки національна свідомість і активність населення, контроля своїх власних сил і добре обдумане поступовання доведе до повної перемоги і забезпечить успіх на всіх ділянках народнього життя".

КОЛЯДИ, ПЕРЕДАНІ ЧЕРЕЗ КОШИЦЬКЕ РАДІО.

УЖГОРОД. — Дня 12. січня б. р. співав дитячий хор горожанської школи в Королеві над Тисою під проводом фахового вчителя д-ра Гриця Мельника українські народні колядки, які були передані через кошицьке радіо.

КАСУЮТЬ УКРАЇНУ І УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД.

УЖГОРОД. — Досі нема в чехословацькій републиці такого закона, що забороняв би назву „український" чи „український". Признавати себе до якоїсь нації є суверенне право одиниці, а називати себе так або сяк, є суверенне право самого народу. Тому і в Чехословаччині, а зокрема на Закарпатті, не може ніхто відмовити комусь права признавати себе за „українця" й уживати слова „український". Та видно, що це не промовляє до льоґіки директора ужгородської ґімназії, д-ра Василя Сулінчака. Як подає „Українське Слово", цей осібняк видав для професорів і учнів розпорядок, яким заборонив під „строгою карою" вживати слів „українець", „український". Він скасував теж саму назву „Україна". Наприклад у „Всесвітній історії" проф. Олекси Іванча казав учням викреслити слово „Україна", хоч ця книжка була одобрена міністерством. Там, де приходили такі назви як „українська пісня", казав їх перемінити на „малоруська пісня". Це діється в тім самім часі, коли посли Закарпаття, Ю. Ревай, а перед ним І. Гуснай, виступають у празькім парляменті як українці. Ще треба тільки того, пише „Українське Слово", щоб директор Сулінчак взяв твори Шевченка і казав там усюди викреслити слово „Україна" і замінити його словами „Мала Росія".

ГУЦУЛЬЩИНА В ПАРИЖІ В ПОЛЬСЬКІМ ВИДАННІ.

ПАРИЖ. — Під патронатом місцевих поляків і польського амбасадора Хлаповського влаштовано в салі паризького щоденника „Журнал" вечір, присвячений Гуцульщині. Наперед висвітлено фільму про Гуцульщину, а п. Роза Бейлі виголосила гутірку про країну, яку виставлювано на фільмі, коментуючи поезію Гуцульщини та барвистість гуцульської ноші. Для кращого унаглядненя виступили на естраді Старчинська і Генрієта Алявуан в оріґінальних гуцульських строях. Вечір закінчився концертовою частиною. Розуміється, що все те було показане в польськім освітленні як зразок польського краю і польської культури!

„РЕВОЛЮЦИЙНЕ" МАСЛО.

ЛЬВІВ. — Часопис „Штандар Польскі" ч. 143, що виходить у Рибнику, пише між іншим ось що:

„Загально відома у Малопольщі річ, що це невинне українське масельце займає почесне місце серед джерел, з яких ворохобники знід знаку Гонти та Залізняка черпають свої фонди".

В той спосіб польський часопис нацьковує польську суспільність проти української організації „Маслосоюз", що, як відомо, стоїть здалека від усякої політики.

ПОЛЬСЬКІ „ЗАМАХОВЦІ".

ВАРШАВА (Польща). — В Лодзі арештовано 60 польських націоналістів. Сталося це по тім, як заарештовано польського студента з бомбою в жидівській друкарні „Републіка". Власник цеї друкарні одержував від довшого часу листи з погрозами, що його друкарню висадять у повітря. Студента зловлено в хвилі, коли він входив з бомбою до друкарні. Бомба та, якби експлодувала, моглаб знищити легко цілу друкарню. Це була бомба подібна до тої, що експлодувала тому кілька днів у склепі Блими Баровецької, коли то важко покалічено дві жінки.

ЗА ШКІРУ ІТАЛІЇ.

АТЕНИ (Греція). — Як Греція так і Туреччина ждуть на хвилю, коли Італії не поведеться в Африці, або коли вона зачне війну з Анґлією. В Греції є незадоволення, бо Туреччина дала до пізнання, що вона хоче заграбити додеканеські острови, що є близько її побережжя, які вона втратила в користь Італії в 1912 р. А Греція каже, що людність тих островів є грецька і вони повинні припасти Греції.

ПРИЗНАЄТЬСЯ, ЩО ТОРГУЄ З ІТАЛІЄЮ.

МОСКВА (Росія). — Совєти виправдують свою торговлю з Італією. Признаються, що продають Італії нафту і вугіль. Але заявляють, що покищо — санкції не вийшли ще в життя.

ОБЄДНАЛИСЬ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Стало відомо, що Анґлія, Франція, Туреччина, Греція і Юґославія зобовязалися давати собі взаємну поміч, якби якась з тих держав попала у війну.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
За оголошення редакція не відповідає.
Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016. 4-0807.
За кожду зміну адреси платиться 10 цент.ві
З Канади належит посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДЛЯ ІЛЮСТРАЦІЇ ВАРШАВСЬКОГО СУДУ

Читачі українських ґазет мають нагоду виробити собі самостійну думку про т. зв. варшавський процес, і то як про тих, кого судили, так і про тих, що судили, бо ми передаємо ввесь матеріял з процесу, і то в такім виді, як його передають ті, що не є в рядах ОУН.

Заразом можна тепер виробити собі думку і про тих з нашого боку, що заповідали, що це буде найскандальніший процес з усіх, які досі були ведені проти українських націоналістів-революціонерів; що він споганить українське імя перед світом, і т. п. Тепер уже всі ми мали нагоду пізнати, що саме написала чужа преса, а зокрема американська. Ми мали нагоду почути, що передавано через американське радіо, а разом з тим пізнати, що світ віднісся до підсудних у варшавськім процесі з найбільшою повагою; що визнав, що це були на суді люди високо ідейні, чесні й благородні, та що ніщо інше, а тільки честь принесли вони українському імени. Щось інше годі витягнути навіть із того, що подав американський кореспондент ґазети „Ди Ню Йорк Таймс".

Але найцікавіше було те, що й польська преса, навіть та вулична, мусіла бодай частинно змінити тон. Вона таки була змушена, не зважаючи на заломання декого з підсудних, віднестися до українських революціонерів з повагою і пошаною. Сталося це тому, що неможливо було закрити того всього, що відбувалось на яві. Неможливо було фальшувати подій, що відбувалися перед судом у присутности публики і чужинецьких журналістів. А крім того відозвалася таки совість у декого з тих поляків, що живуть у Варшаві й памятають, як їх там іще не так давно судили. І вони теж віднеслися кінець-кінців трохи інакше до українських підсудних, коли переконалися на власні очі, що це люди ідеї, а не якесь шумовиння, яким їх представляла польська преса.

Крім того таки мусіла заважити на тім усім іще й та ганебна акція з „архівом Сеника", про який на ділі не можна було нічого певного довідатися. Бо прокуратор зараз відгрожувався і казав вписувати до протоколу домагання українських адвокатів, що квестіонували той „архів" і не повірили на „слово" прокуратора й польської поліції. А яка нужденна була оборона „автентичности" того „архіву", то вистарчить піднести те, що прокуратор покликувався на розправі на нас, на американську „Свободу", що нібито вона писала, що цей „архів" є автентичний. Чи можна уявити собі більший „гумбуг"? Це хіба тільки в польськім суді можна воювати також брехнею — з уряду. На те теж звертаємо увагу. Бо це є новий документ для ілюстрації цього, як фабриковано оскаржуючі матеріяли проти тих, що їх засуджено в т. зв. варшавськім процесі.

СУД НАД УКРАЇНСЬКОЮ МОЛОДЮ У ВАРШАВІ

ПРОМОВИ ПРОКУРАТОРІВ.

(З львівського часопису „Українські Вісти").

(39)

Каже прокуратор, що коли в 1915 р. відійшли москалі з польських теренів, там залишили кількох спольщених урядовців і російські шильди.

— Ми відійти не можемо, бо це край (З. У. З. — прим. Ред.) з мішаним населенням. Поляки там не є кольоністами, бо, мовляв, живуть там 600 літ. У деяких воєвідствах творять вони 70, в інших 40 до 50 відсотків людности. Коли з тих земель відійшлаб польська адміністрація, то залишивсяб польський хлоп і інтеліґент.

— Не кажу тим, щоб там не мала процвітати українська культура, однак це край польської й української культури.

— Не можемо відтіля відійти тому, що це край помотаних відносин, де один брат — це високий достойник греко-католицької церкви, другий — це польський ґенерал, де Володимир Маєвський чи Мариян Жураківський — це члени ОУН, а Димітр Бубен належить до польської служби.

— Якби ми відійшли — каже далі прокуратор — і залишили на місці поляків, ми сталиб там меншістю... Тому не можемо кидати на поталу стільки міліонів поляків, перекреслюючи згори їх існування. Такої політики не можемо ані самі провадити, ані теж признати її можливою. Домагання відійти вважаємо намаганням відірвати частину від цілости.

Далі наводить прок. Рудніцький слова Голуфка про те, що, мовляв, польська суспільність у Східній Галичині повинна зрозуміти, що ця дільниця, економічно й культурно звязана з Польщею, не є чисто польською, але мішаним тереном, що українці належаться повні права; за те вони повинні щиро визнати польську державність. Так виглядає плятформа українсько-польської угоди в світлі писань Голуфка.

Діяльність ОУН.

Про цю діяльність — каже прокуратор — найкраще говорить промова Сеника в Америці. Він заявив там, що ціллю організації є піддержувати звязки з іншими арміями, переводити саботажі, що малиб на меті виказати перед цілим світом невдоволення з окупації Східньої Галичини Польщею.

ОУН — на думку Сеника — повстала з приводу однієї підставової помилки УВО, що полягала на браку ширшої площини в суспільности і звязання з цілістю змагань українського народу. УВО, ставувши засадничо на ґрунті терору й саботажу, не мала в суспільнім житті народу свойого політичного відповідника. І саме те було причиною створити ОУН. Були позатим і інші причини, як саме те, що в Галичині й на еміґрації повстали ріжні націоналістичні організації, як „Організація Української Молоді", „Леґія Українських Націоналістів" і ОУН. Переговори між тими організаціями почалися ще в 1925 р. і ті угруповання ступнево наближуються до себе, врешті в 1929 році відбувся Конгрес Націоналістів, що скупчив усі розпорошені до того часу сили. Як писала в 1930 році „Розбудова Нації", метою ОУН є відбудова української державности й скинення всіх окупантів з українських земель. ОУН вели ті самі люди, що й УВО.

Згідно з програмою ОУН, українська держава повинна бути назверх монолітом; внутрі — суцільна. Хто погляне — каже прокуратор — на мапу України, той мусить ствердити, що українська держава не обійдеться без національних меншостей, що в тих сторонах є диволгляди, наприклад у Скалатщині, зараз над большевицьким кордоном, поляки в більшості, а в Яворівщині, — українці. ОУН ділить українську суспільність на дві категорії: на українських діячів і на угодовців.

Далі обговорює прокуратор устрій ОУН, про який була вже мова в акті обвинувачення і в часі зізнань Сухенека - Сухецького, а про який ми обширно писали.

В 1930/31 р. переслала Укр. Парл. Репр. жалобу до Ліґи Націй у справі пацифікації. І саме в той момент, коли в Женеві розглядали цю справу, з рук ОУН згинув Голуфко.

З листів Ґабрусевича до Коновальця видно, що в організації анархія, що йде боротьба між УВО і ОУН, що нема послуху. Ґабрусевич домагався, щоб заграничний провід лишив краєвій організації вільну руку, закидаючи, що заграничний провід висилає людей на смерть.

Крім того прокуратор відчитує письмо Сціборського, в якім той пише, що треба конечно перевести реорганізацію.

З черги обговорює прокуратор відому вже справу фінансів, причому говорить про небувалі відносини, коли то литовський достойник, передаючи Коновальцеві пашпорти, сказав, щоб їх використав як слід.

Опісля переходить прокуратор до справи відношення ОУН до Совєтів, що скупчує 80% українського народу. З документів ОУН виходить, що й на тому терені підготовляла організація якусь акцію, хоч не можна докладно вимір-кувати, яку саме. Говорилося в документах про „бальоники" з летючками, але — на думку прокуратора — в ОУН самі члени сумнівались у доцільности цієї пропаганди.

Замах на консулят.

На берлінській конференції — говорить далі прокуратор — обговорював провід ОУН плян протисовєтської акції. Це мала бути маніфестація, що на західньо-українських землях ідуть визвольні змагання. Все те вказує, що в дійсности ведеться акцію у Польщі, а говориться про СССР. Прокуратор пригадує, що Лемик убив Майлова в Польщі. Тому прокуратор прийшов до висновку, що акція ОУН обмежується лише до діяльности в Польщі.

Акція ОУН у краю.

Далі прокуратор згадав про обережну політику ОУН до церкви, заходи полк. Коновальця над усуспільненням ОУН ґідно з постановами в цій справі т. зв. віденської конференції, яка в дійсності вдбулася в Празі в липні і серпні 1932 р.

Опісля згадав про акцію бойкоту монопольних виробів, себто алькогольних напитків і тютюну, та про шкільну акцію в 1933 році, яка обіймала чотири округи: Львів, Перемишль, Сокаль і Стрий. Далі прокуратор ширше спинився над складом краєвої екзекутиви ОУН, яка, як він каже, складалася з провідника і 9 референтів та поділу Галичини на 7 округ. Найбільше нарибку мала коломийська округа, найкращо округою була стрийська, як це виходить зі звіту 1933 р., який є в т. зв. архіві Сеника. Зпоміж стрийських студентів вийшло багато діячів, а в перемиській і сокальській окрузі всі українці зорганізовані. У звіті згадується, що ОУН на Волині слаба.

Хто був найактивніший.

Зі звіту ОУН за 1931—32 р. на західньо-українських землях виходить, що найактивнішим елементом в ОУН є студенти. Це є елемент вправді недосвідчений, але зате легковірний і швидко захоплюється. Цей елемент по 30. році життя заломлюється, бо не може дивитись на розлив крови, ні на терор. Так сталося з Косівною, яка остерегла Миґаля, кажучи до нього: „Ромку, не підемо". Вправді говорила це залюблена дівчина, але одночасно і людина, яка хотіла ратувати Миґаля. На цей пролив крови, до якого довела ОУН, може спокійно дивитися лише людина з горячим і безкритичним темпераментом. До ОУН належало теж трохи інтеліґенції, селян і робітників — всі нижче 30 р. життя. У звіті кажеться, говорив прокуратор, що підхід до селян і робітників тяжкий. Зате це найпевніший елемент, який ні в слідстві, ні в дохожденнях не заломлюється. Підсудні — це теж студенти, а між ними є тільки один ремісник, Качмарський.

(Далі буде).

ПОВІДОМЛЕННЯ

Згідно з параграфом 56 статута У. Н. Союза, отсим повідомляю Вп. Головних Урядників У. Н. Союза, що

РІЧНЕ ЗАСІДАННЯ

ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗА

— розпічнеться —

В ПОНЕДІЛОК, 17. ЛЮТОГО, 1936 РОКУ

в годині 9-тій рано,
в місці осідку У. Н. Союза під ч. 81-83 Ґренд Стріт,
Джерзі Сити, Н. Дж.,

з таким порядком нарад:

1. Відкриття: головний предсідник М. Мурашко
2. Звіт головного предсідника М. Мурашка
3. Звіт заступника головного предсідника В. Малевича
4. Звіт заступниці головного предсідника М. Розоміло
5. Звіт головного рекордового секретаря Д. Галичина
6. Звіт головного фінансового секретаря-касієра Р. Слободяна
7. Звіт з адміністрації „Свободи": М. Мурашко
8. Звіт головної контрольної комісії: О. Е. Малицький, Д. Капітула й А. Пашук
9. Звіт редакційної комісії: д-р Л. Мишуга
10. Звіти головних радних: С. Слободяна, Г. Євусяка, Т. Шпікули, І. Лисака, І. Ваверчака, А. Шаршоня, М. Буська, І. Гузара, А. Боївки й О. Придун.
11. Дискусії над звітами
12. Внески й ухвали.

Д. ГАЛИЧИН, гол. рек. секретар.

А. Швед.

КУРЯЧА ВІЙНА

(Оповідання).

Село Карпинці славилося двома парами. Не такі то були пари, про які подумаєш, коли балакають про людську пару. Це не були пари з парубка і дівчини, ні з мужа і жінки. Одною парою були парубки Тимко Бартюк і Софрон Тринка. Другою були дівчата Текля Малькусів і Маланка Ленчівська.

Оба парубки були тому парою, бо всі казали, що в цілій околиці нема таких гарних парубків, як ті два. Також Текля і Маланка були на цілу околицю славні зі своєї краси. Крім того Тимко і Софрон були однолітками і сердечними побратимами. Один за одного був би пішов на саме дно пекла. Неінакше було з Теклею і Маланкою.

Склалося так, що з тих двох пар зробилися ще дві пари. Тимко оженився з Теклею, Софрон з Маланкою. З тих самих чотирох осіб село мало чотири пари, бо дві приятельські, дві подружі.

Софрон мав старшого брата, на которого батько переписав хату, даючи Софронові тільки чистий ґрунт. Батько Тимка також дав хату старшому синові, а молодшого вивінував ґрунтом. Цілком таксамо було з Теклею і Маланкою. Кожда мала старшу сестру. Старші сестри подіставали хати і більші частини ґрунтів, молодших батьки посплачували ґрішми, додаючи лиш по моргові сіножати.

Спершу Тимко і Софрон гадали побудуватися, кождий на своїм ґрунті, та трафилася ліпша оказія. Невеликий двір збанкротованого шляхотки і рештки його ґрунту зараз при хаті жиди пустили на ліцитацію за довги. Дворик був такий, що могли вигідно поміститися дві хлопські родини з живим і мертвим інвентарем. Молоді Бартюки і Тринки сказали собі:

— Гроші, якими батьки Теклі і Маланки сплатили їх, вистануть на цей невеличкий маєточок. Чейже ми не побемось, ані не посваримось, як будемо жити в одній хаті, котру сіни ділили на дві однакові половини. Аж як обсядуть нас діти, побудуємось окремо, а дворик продамо.

Купили дворик на ліцитації за песі гроші і засіли там. Одну половину хати взяли Бартюки, другу Тринки. Господарських будинків на обійстю було стільки і вони були такі просторі, що оба господарі і обі господині могли поміститися і господарити цілком окремо. Лиш велике подвіря було спільне. Спільні були також просторі сіни через середину хати між обома мешканнями. Зате кожда половина хати мала ще окремий вихід по боках хати. Обі родини, як би хотіли, могли би оминати себе, не вступаючи до цих спільних сіней.

Вже пару літ минуло і обі пари, хоч сиділи в одній хаті на одним подвірю, жили далі в згоді і найщирішій приязни. Бартюк Тимко не пив. Лиш раз на тиждень, коли в неділю прийшов з церкви, стягав з полиці фляшку з солодкою мятівкою. Ніколи не було так, щаби не запросив свого сусіда і побратима Софрона Тринку. Випили по чарці, по дві і закусили бубликами. Як в четвер Тринка Софрон вертався з торгу, то вже здалека гукав на Тимка і показував фляшку.

Ще дівчатами Текля Бартючка і Маланка Тринчиха були по році на приходстві, де вчилися варити. Там вони навчилися не лиш робити каву. Вони також привикли пити її, бо їм дуже смакувала. Коли повиходили замуж, дуже часто робили каву у себе, хоч їх мужі воліли молоко і кави не хотіли пити. Коли Маланка Тринчиха зробила каву для себе, то все запросила Теклю Бартюкову. Текля ніколи не забула запросити Маланку.

Ще одно скріпляло їх приязнь. До Бартюків скоро загостив бузько і приніс їм синка. Аж пять років пізніше у Тринків прийшла на світ донька. Одна дитина у Бартюків не робила конечною будову окремої хати. Таксамо через одну дитину Тринки не думали окремо будуватися. Обі пари сказали собі, що котре з їх дітей скорше оджениться дістане нову хату. Батьки розраховуються і стару, спільну хату передадуть другій дитині.

Коли діти попідростали, то показалося, що й таке буде непотрібне. Стефан і Ксеня полюбилися. Бартюк і Тринка погадали собі, що по двацятьох роках подружжя у них більше дітей хіба вже не буде. Також додумалися до того, що як стільки літ пережили згідно в одній хаті, то в згоді видержать ще до хвилі, коли їх діти поберуться. Як поберуться, то й молодій парі окрема хата не буде потрібна. На них і так перейдуть оба маєтки разом із дотеперішньою спільною хатою батьків. Хату, ґрунти, і господарку возьме в свої руки молода пара; дві пари старих лишаться на хлібі дітей. Так то в одній хаті жили дві родини в згоді і супокійно, як родина пташенят в одним гнізді.

Сусіди ворожили, що хоч би господарі хотіли жити в згоді за всяку ціну, то посваряться їх жінки через кури обох на одним подвірю. Як не буде іншої причини, то посваряться бодай за яйце, яке неодна курка і нераз знесе поза своїм курником. Як знайдуть яйце на подвірю десь під стіжком, або в кущах саду, то Бартюкова буде гадати, що то від її курки, Тринчиха буде присягати, що то її курки ґублять яйця поза курником. Нехай таке повториться частіше, люди казали, то війна між обома бабами готова.

Показалося, що правдивих приятельок і курки не розеднають. Текля і Маланка змовилися так, що знайденими поза курниками будуть ділитися порівно. Одно яйце возьме Текля, одно Маланка; одно Текля, одно Маланка. І квочки обох господинь, що сиділи на покладках в спільних сінях між обома мешканнями, і курята, що роїлися в тих сінях, не стали причиною сварки, розеднання.

(Далі буде).

На годині географії.

Учитель: Михасю, де лежить Етіопія?

Михась: Між Італією й Анґлією, пане професоре.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Й. С., Балтімор, Мд. — Перешліть ту польську ґазету, в якій є описаний цей польський конґресмен. Якби ми і помістили, то мусимо мати документ у себе.

М. Л., Бронкс, Н. Й. — Не хочемо розвалковувати цеї справи. Якщо був би поміщений у згаданім часописі ще один напад, тоді скористаємо з Вашого письма і помістимо.

Пан Крупка розійшовся з нареченою. Минуло багато літ. Обоє забули про себе. Нараз одного вечора стрінулися на вечерницях. Пан Крупка підійшов до колишньої своєї нареченої, вклонився чемно та сказав:

— Пригадуюся вашій памяті, пані.

Бувша наречена глянула на пана Крупку ніби легковажно та відповіла:

— Ах, так, пригадую собі щось. Лише не тямлю, чи то ви були моїм нареченим, чи ваш брат.

На це пан Крупка:

— Ні, прошу пані, то був мій батько.

Розмова.

— Диви, Семку, наші тато ідять, як бик.

— Бо працюють, як кінь.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ТАКИЙ, ЯК ПРОСТИЙ АНҐЛІЄЦЬ.

З приводу смерти англійського короля пишуть, що він був типічний анґлієць.

Типічним називають такого, що своїми прикметами нагадує цілу клясу людей. Отже типічний анґлієць це людина, що своїми прикметами нагадує цілу клясу анґлійців, цілий нарід анґлійців. Себто: цей король був якраз такий, як звичайні анґлійці.

Цікавий комплімент для звичайних анґлійців.

„ТИПІЧНИЙ АНҐЛІЄЦЬ".

Дуже цікаво, що якраз покійний англійський король був типічним анґлійцем, бо він походив з німецького роду та був оженений з княжною німецького роду.

Його кузина, російського царя Миколу, що не мав у собі російської крови, називали типічним москалем.

ЛЮБОВ ДО ДІТЕЙ.

„Ні один король Англії не любив дітей так, як любив дітей покійней король Джордж Пятий", пише лондонський кореспондент до американських газет.

Узяв це певно з англійських газет. Якби прочитав, що писали при смерти батька цього короля та при смерти кождого попереднього короля й королевої перед ним, то певно був би знайшов, що так писали про кождого короля.

Бо в світі поширилася думка, що любити діти — це незвичайно цінна признака характеру. Тому навіть люди, що дітей не люблять, удають, що їх люблять. Як хочуть про когось щось гарне сказати, то кажуть: Він дуже любить діти.

Може в тому є справді щось гарне, але я волію німецького вченого, котрий, запитаний, чи любить діти, відповів: „Так, бо як почнуть плакати, то їх від мене забирають".

ЗЕРКАЛО СВІТА.

Читаєте тепер газети й бачите такі вісти: Президент Рузвелт висказує свій жаль з приводу смерти англійського короля. Канада висказує свій жаль. Гітлер повідомляє короля про свій глибокий жаль. Советський уряд...

Якби це все правда була, то тепер підноситься з землі до небес один великий плач. Може й десь жалують щиро, але що тут робить советський або італійський уряд?

НАРЕШТІ.

Конґресмен Сисон вніс у конґресі проєкт закона для боротьби проти большевизму.

Думаєте, мають бити комуністів поліцайськими палками? Ні, мають подавати молоді факти про комунізм.

Видно, що дехто додумався, що „бити" рух фактами багато страшніше, ніж бити прихильників руху поліцайськими палками. Поліцайська палка може зробити з поліцая героя, але й часто робить з побитого мученика. Це той другий кінець палки, про котрий говорить приповідка: палка має два кінці.

ОСМІШЕНИЙ АКТОР.

Відомий фільмовий актор Фред Астер пізвав у суд один місячник та одну ювілерську фірму за 25,000 долярів відшкодування за те, що осмішили його й понижили перед людьми.

Каже актор у позві, що понижили й осмішили його в цей спосіб, що помістили оголошення дорогого каміння з портретом актора та написали, що таке каміння радить носити цей актор.

Багато людей уважає, що це добре би вивищення.

— Що це, що вже від довшого часу не бачу вас з панною Багатківською?

— Я не міг стерпіти її ординарного сміху.

— Ординарного сміху?! А я ніколи не запримітив цього в неї!

— Гм, так, бо ви не були при цьому, як я освідчився їй.

ПОЗІР! ОРҐАНІЗАЦІЯ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧИ! ПОЗІР!

ГОЛОВНА КОМАНДА О.Ч.С. НА АМЕРИКУ, КАНАДУ Й ДАЛЕКИЙ СХІД НАКАЗУЄ УСІМ СОТНЯМ ПЕРЕВЕСТИ

ГОЛОДІВКУ КРУТІВ
у дні 29. січня 1936 р.

щоб цим чином віддати честь „Першому Січовому Студентському Куріневі", який у числі 300 молодців-героїв згинув 29. й 30. січня 1918 р. у лицарському бою під Крутами проти червоного московського наїзника. Як минулого року так і цего день Крутів має бути святкований усіми Сотнями Орґанізації Чорноморської Січи ОДНОДНЕВНОЮ ГОЛОДІВКОЮ та святочними сходинами або концертом, а грошева збірка по Сотнях має бути переведена й переслана до Головної Команди О.Ч.С. на адресу: HEADQUARTERS OF CHORNOMORSKA SITCH, P. O. BOX 147, NEWARK, N. J., яка перешле гроші на боеву акцію і бідних студентів у рідному краю.

19 Головна Команда О.Ч.С.

ПОЗІР! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ КРУЖОК
при Укр. Пресв. Церкві
відограє драму в 4-ох діях

МАТИ НАЙМИЧКА
І. Тогобочного

В СУБОТУ, ДНЯ 25-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
В ЦЕРКОВНИЙ ҐАЛІ,
49-51 BEACON STREET, NEWARK, N. J.
Початок в годині 7:30 ввечір.
Вступ для старших 30 центів. — Вступ для дітей 10 центів.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
УКРАЇНСЬКА ШКОЛА СВЯТОГО ЮРА УЛАШТОВУЄ

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 25-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,
217-219 EAST 6th STREET, NEW YORK, N. Y.
Початок точно в годині 7-мій ввечір. — Вступ 50 центів.

Дорогі Громадяни! Кому залежить добро і будучність української школи у Ню Йорку, щоб цю тепер вечірню школу перемінити на цілоденну. Нехай спішить на Шкільний Баль, де спільно забавимося до пізної ночи. Ми робимо всі можливі заходи, щоб всіх участників вдоволити. До найчисленнішої участи запрошує — Шкільний Комітет. 19-20

ПОЗІР! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!
ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
:——::——: відбудеться :——::——:

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, ДНЯ 25-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
НА ҐАЛІ п. МАРАДИ,
57 RANKIN STREET, NEWARK, N. J.
Початок точно в годині 7-мій ввечір.
Музика добірна. ——::—— Вступ 35 центів.
19 Комітет Укр. Прав. Церкви.

Лікар: — На жаль, не можу нічого порадити на вашу недугу, бо вона дідична.

Гість: — Коли так, то рахунок прошу післати моїм предкам.

О. С.

„СТАХАНОВЩИНА".

Советські сатрапи дуже винаходливі на всякі нові слова і так звані „лозунґи" (гасла), якими би можна було дурити далі нещасливу масу советських підданих.

Одним з таких „лозунґів" є **стахановщина.** Американські читачі мабуть знають, що в соціялістичнім „раю" давно вже впроваджено акордову платню; що там з робітників видушують таку „надварґість", про яку не снилось ні Марксові, що видумав цей термін, ні ніякому капіталістові. Тепер на добавок злого прийшла „стахановщина".

Насамперед існували в СССР так звані „ударники". Це були робітники, які зобовязувалися для прикладу іншим подвоїти і потроїти свої зусилля, щоб „для пролетарської держави" за той самий час праці виробити кілька разів більше ніж звичайні працьовники. Коли якісь „ударники" осягнули такий рекорд, зараз проти них випускалося нових ударників, **поки всі не стали рекордистами,** а тоді, очевидно, всякі винагороди за „ударництво" відпадали.

Одного разу в копальнях вугля донецького басейну робітник **Стаханов,** атлетично збудований хлоп, дійняв того, що за один день видобув — як пишуть советські часописи — 300 тон вугля. Зараз же преса ударила у великий дзвін. Стаханов став „герой праці", появилися його портрети, здійнявся крик і галас. І зараз же зачалися перегони, щоби побити рекорд Стаханова. Хутко якийсь Артюхов уже видобув 536 тон, Степаненко 55.2. А такий собі Борисов аж 778!

Пересічний німець чи француз видобуває денно 100 тон. Лише ріжниця та, що ті сто тон видобуває він **що дня протягом цілого року,** тоді, як советські „стахановці" „переганяли" Европу не більше як чотири-пять днів. Потім їх треба було виносити на ношах до шпиталю... Але що то обходить большевицький уряд? Важно поморочити голову робітникам якийсь місяць, важно забити їм паморки советськими „досягненнями" і нерегнон Европи, а на другий місяць видумається ще щось, і так далі.

Даремно директори фабрик протестували проти такого винищування робітничих сил, даремно доказували, що по такій праці робітник не має часу ні на розумний відпочинок, ні на розривку, ні на науку, ні на дальшу працю. Це нічого не помагало: опірних директорів обвинувачувано в шкідництві, а **стахановщину** протегувалося всякими способами, і то нелише в фабриках, а й у селі.

Тоді зачався протест серед самого робітництва. Робітництво доглупалося, що цей стахановський рух прямує лише до перегляду скалі платень, до **підвищення пересічної норми продукції,** вимаганої від робітника; коротко — на те, щоб змусити робітників **працювати довше і заробляти — менше.** Колиж Совети не звертали уваги на ці слушні протести, робітники перейшли від слів до діла: в Нижнім Новгороді згинув таємничою смертю один робітник, Шмелев, — „стахановець". Як на виновних вказали на братів Кречкових, і їх розстріляли. В Москві робітникові Соловйові, стахановцеві, чотири його товариші підпалили матерац, на якім він спав, і попекли йому ноги.

Треба тому дивуватися? Ні, і то не лише тому, що робітники борються проти видушування з них усеї їх сили, але й тому, що стахановщина запроваджує в соціялістичнім „раю" **крайню нерівність.** Поки ще не всі стали стахановцями, Совети всіляко винагороджують стахановців: дають їм більшу платню, відпустки, лікарську опіку, задурно кіно і театри. Ясна річ, що це викликає обурення і гнів у решти „сірої маси" неупривілейованих. Цинізм советських сатрапів доходить до того, що особливу надвишку у винагородженню одержують не лише самі стахановці, але і їх директори. Головний інжинір копальні антрациту, Фарбер, який одержував 1,700 рублів, тепер, як у нього появилися стахановці, отримує 4,500. Інжинір Белінський тепер дістає понад 10,000, а його помічник Боднаренко до 8,000. Все це бачать робітники і звідси їх акти терору і незадоволення.

Большевики знищили в населенні всі спонуки до праці: перспективу зарібку, вибитися вгору, приватну власність. Тепер, коли робітництво позбавлене тих спонук, властиво перестало працювати, Совети з себе виходять, видумуючи то „ударництво", то „стахановщину", щоб дати якийсь „ерзац" знищених спонук. Марна праця! З раба не вийде робітник. А всі спроби советського уряду скінчаться фіяском і новими протестами й терором, ні скільки не помагаючи советській продукції. Соціялізм, де ступить його нога, творить лише руїну.

УВАГА! ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

СВЯТО ЗЛУКИ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
точно в годині 7-мій ввечір зійдеться
ДО УКРАЇНСЬКОЇ ҐАЛІ, 849 Н. ФРЕНКЛИН ВУЛИЦЯ,
УСЕ СВІДОМЕ ГРОМАДЯНСТВО — ТА ВІДСВЯТКУЄ
ВЕЛИЧАВИМ КОНЦЕРТОМ
17-ту РІЧНИЦЮ ПРОГОЛОШЕННЯ АКТУ ЗЛУКИ УСІХ НАШИХ ЗЕМЕЛЬ В ОДНУ ДЕРЖАВУ.

Українська Громадо! Національним обовязком кожного свідомого члена нашої громади бути приявним на святі. 19

Злучені А. У. Організації м. Філаделфії.

УВАГА! ПАСЕЙК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
У НЕДІЛЮ, ДНЯ 26-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
:——::——: відбудеться :——::——:
В САЛІ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В ПАСЕЙКУ
45-47 HOPE AVENUE

РЕФЕРАТ ЕВГЕНА ЛЯХОВИЧА

КОТРИЙ НЕДАВНО ПРИХАВ З ЛОНДОНУ.
Початок в годині 3-тій пополудні. —::— Вступ вільний.
Запрошуємо всіх українців. 19

У НЮ ЙОРКУ
В НАЙБЛИЖЧУ НЕДІЛЮ, 26. СІЧНЯ
В ГОДИНІ 2:30 ЗПОЛУДНЯ,
В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,
217-219 EAST 6th STREET, NEW YORK, N. Y.
:——::——: буде :——::——:

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПАМЯТКИ ЗЛУКИ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ.

Промовці: Володимир Кедровський, д-р Лонгін Цегельський. 19

Вступ вільний. До численної участи просить

Централний Комітет
Українських Національних Товариств.

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
ЗАХОДОМ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ
:——::——: відбудеться :——::——:
НА СІЧОВІЙ ҐАЛІ У НЮАРКУ

СВЯТО ЗЛУКИ

ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ В ОДНУ ДЕРЖАВУ
і

ПРОТЕСТАЦІЙНА МАНІФЕСТАЦІЯ

ПРОТИ ПОЛЬЩІ З ПРИЧИНИ ЗАСУДУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
ПОЧАТОК в годині 7-мій ввечір. ——::—— ВСТУП $0.30.

Шасовна Українська Громадо! Кожного року всі свідомі українці м. Нюарку і околиці святкують день злуки всіх українських земель в одну українську суверенну державу. Це свято для всіх українців є дорогим тому, бо наш всенький нарід історичними актами 22. січня 1918 р. та 22. січня 1919 р. проголосив, що хоче і мусить мати одну незалежну народню державу, що буде її волю обороняти, що буде берегти ладу внутрі своєї держави, а на зовні своєю політикою, працею та жертвами буде змагати до того, щоб нарід наш мав славу-честь таку, як інші вільні і могучі народи. Згадані історичні акти означають іспит зрілости нашого народу і переконують культурний світ, що ми творимо націю, якої одинокцм ідеалом є своя національна держава.

З огляду на потребу скорого протесту проти Варшавського засуду української молоді, після свята злуки відбудеться протестаційна маніфестація, в якій повинні взяти участь всі свідомі по національному думаючі українці. Як на свято злуки так і на нашу протестаційну маніфестацію глядітиме цілий культурний світ, а головно наші вороги — тому всі ,кому дорогі визвольні змагання України, пирходіть 26-го січня 1936 точно і докажіть свою національну свідомість 19 Укр. Центр. Рада в Нюарку, Н. Дж.

В СУБОТУ, 25 СІЧНЯ 1936 (SATURDAY JANUARY 25)

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ 3-ТЯ СОТНЯ ІМ. ДМ. ВІТОВСЬКОГО
:——::——: відбуде :——::——:

СВЯТОЧНЕ ЗАПРИСЯЖЕННЯ

НОВОВИБРАНИХ СТАРШИН
В СІЧОВІЙ ГАЛИ, 229 SPRINGFIELD AVE., NEWARK, N. J.
І ПЕРЕДАННЯ ТРИЗУБА ДЛЯ ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧИ В НЮАРКУ МОЛОДИМ НАЦІОНАЛІСТОМ, ПРИБУВШИМ З КРАЮ.
ПОЧАТОК точно в годині 7:30 ввечір. ——::—— ВСТУП 25 центів.

По присязі відбудеться ВІДЧИТ п. Е. ЛЯХОВИЧА на тему: Революційність українського народу й причини цього; положення на Зах. Укр. Землях і на Великій Україні; розкол у нутрі наших ворогів і наші вигляди на успіх.

Чорноморська Січ ім. Дм. Вітовського в Нюарку запрошує всіх українців громадян, всіх січовиків, стрілецькі гуртки, січових стрільців і всіх націоналістів на це свято.

По відчиті і по вичерпанні дискусії над відчитом буде ЗАБАВА з БАЛЕМ до пізної ночі. — СЛАВА УКРАЇНІ! Старшина Чорн. Січи в Нюарку.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.
Д-Р ПЕТРО РОМАНІВ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ
810 East Allegheny Ave., PHILADELPHIA, PA.
Phone: REGENT 6363

P. Stasiuk
124 - 1st Avenue
між 7-ою й 8-ою вул. Білий дім у бльоку
New York City
ФІЛІЇ:
628 — 5th AVENUE,
(між 17-тою і 18-тою вулицею) Білий дім у бльоку
BROOKLYN, N. Y.
121 NASSAU AVENUE
(Між улицями Eckford і Oakland),
(Greenpoint).
BROOKLYN

ЦІНИ НА СЬОГОДНЯ І ЗАВТРА

ВАРЕНІ ШИНКИ (BOILED HAM, SLICED) 49 ц. фунт

ТЕНДЕРЛОЙН ВУДЖЕНИЙ 31 ц. фунт

ВУДЖЕНКА ДО СМАЖЕННЯ ЦІЛИЙ СТРИП 29 ц. фунт

СВІЖА КОВБАСА НЕ ВУДЖЕНА 27 ц. фунт

СВІЖІ ШИНКИ (ЗАДНІ) (ПОНАД 10 ФУНТІВ) 24 ц. фунт

ЛОЙН ОФ ПОРК В ЦІЛІМ КАВАЛКУ 23 ц. фунт

КОВБАСА (ВУДЖЕНА СІКАНА) 25 ц. фунт

ВУДЖЕНКА З РЕБЕРКАМИ В ЦІЛІМ КАВАЛКУ 22 ц. фунт

САЛЯМІ ПЕРШОЇ ЯКОСТИ (В ЦІЛІМ КАВАЛКУ) 25 ц. фунт

СВІЖІ ШИНКИ ПЕРЕДНІ 20 ц. фунт

СВІЖІ ВЕПРОВІ КОСТИ NECK RIBS 10 ц. фунт

ВЕПРОВІ НІЖКИ (ЗАДНІ) 7 ц. фунт

УКРАЇНСЬКЕ
ВЕСІЛЛЯ
ЗДРАМАТИЗОВАНЕ В 11-ти КАРТИНАХ
Л. Цегельським
виставлене буде в
Central Opera House
EAST 67 STREET at 3rd AVENUE
ДНЯ 21-го ЛЮТОГО 1936 Р.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТСЬКОГО ТОВАРИСТВА
:——::——: відбудеться :——::——:
В СУБОТУ, ДНЯ 25-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
INTERNATIONAL INSTITUTE,
341 EAST 17th STREET, NEW YORK CITY
ПЕРША РІЧНА ТАНКОВА
ЗАБАВА
До танків приграватиме LIDO CLUB ORCHESTRA під управою її власника, Івана Мудрого. 19
Всім Гостям дуже раді! Вступ 50 центів.

УВАГА! РОЧЕСТЕР, Н. Й.! УВАГА!
ЗАХОДОМ КОМІТЕТУ ПУТЯТИНСЬКИХ СЕЛЬЧАН
У РОЧЕСТЕР, Н. Й.
:——::——: влаштовується :——::——:
ВЕЛИКИЙ БАЛЬ
В СУБОТУ, ДНЯ 25-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
В ЛИТОВСЬКІЙ ГАЛИ, 575 JOSEPH AVE.
Вступ 25 центів.
Дорогі Браття і Сестри, що походите з села Путятинець! Всім нам відомо, що наші сельчани зачали будову дому, котрий тепер викінчують і без нашої допомоги тяжко їм скінчити. Тому взиваємо всіх наших односельчан, як також всіх зі сусідніх сіл та симпатиків у місті Рочестер громадно прибути на цей баль і помогти викінчити таке велике діло. За добру забаву ручить 19
Комітет села Путятинець.

ПОЗІР! НЮ ЙОРК, ДЖЕРЗІ СИТІ Й ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!
ЗАХОДОМ КОМІТЕТУ РАВЩИНА
:——::——: відбудеться :——::——:
ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ БАЛЬ
У НЕДІЛЮ, ДНЯ 26-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
(перша неділя цих мясниць)
В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,
217-219 EAST 6th STREET, NEW YORK CITY.
Початок в годині 7-мій ввечір. — Вступ 40 центів.
Музика Сербинського.
Просимо всі національні товариства, організації ОДВУ і Чорноморських Січей, Родимців Угнівщини і інших прийти са цей Великий Баль! **Дохід з балю призначений на викінчення Нардоного Дому села Піддубці, повіт Рава Руська,** в Західній Україні. Прийдіть всі і приведіть своїх знайомих, щоби допомогти такій великій цілі, про яку просять Ваші Браття і ввесь Український Нарід. Хай не забракне ні одного свідомого українця патріота на цім бали, щоб своєю жертвою причинитися до такого благородного діла. Не забувайте, що кожний нарід є ковалем своеї долі і нашим обовязком це виконати. Комітет постарався, щоб забава випала якнайкраще, гарна музика, танки при коліровім світлі, смачний буфет, також буде несподіванка на україсську машину до писання, вартости $65.00, летюча почта і т. і. Ми тепер осмілюємось подякувати всім тим, що прийдуть на цей баль і допоможуть такому гарному ділу. До побачення на Балі.
П. С. Всі пожертви на ту ціль, що зложать з Америки і Канади просимо односельчан згаданої місцевости слати на адресу секретаря комітету: **Andrew Schyhol, 197 Liberty Ave., Jersey City, N. J.**
19 **Комітет.**

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

„Українське Весілля" на нюйорській сцені.

Здраматизоване д-ром Л. Цегельським наше старокраєве „Українське Весілля", що мало незвичайний успіх в Дітройті, Джерзі Сіті, Пасейку, Бейоні та по інших місцях, буде виставлене дня 21. лютого ц. р. у Ню Йорку, в великій салі Central Opera House (Іст 67 вулиця, коло 3-тої евени). Участь у виставі возьме 70 осіб, в тім 40 співаків хору (свашки дружки, дружби, бояри), 16 танцюристів, дві сільські троїсті музики та головні дієві особи (родичі, молодята, староста, світилка і т. д.). В тім укладі, як воно буде в Ню Йорку виставлене, „Весілля" має 11 сцен, а саме: Кохання, Сватання, Вінкоплетини (Дівич Вечір), Розплетини, Благословення, Вінчання, Перепій, Викуп, Посад, Даровання (Віват) і Зачічнини. Ціла акція доконується в подільському селі над Збручем у часі українсько-польської війни та 3 роки по ній. Молода є подільська дівчина, а молодий гуцул — в першій дії як Січовий Стрілець. Відзивається в акції і патріотична струна. Тому, що в штуці виступають подоляни і гуцули, виведене буде на сцену багацтво народніх костюмів і танців, подільських та гуцульських. Приготовлення до вистави в повнім ході. Хори і танцюристи готові. Добирається тепер ще деякі визначніші співацькі та драматичні сили. Подрібиці небавом оголоситься.

Як зачуваємо, та сама штука має бути виставлена в Філядельфії, Балтиморі, Скрентоні, Оборні, Сиракюзі, Питсбургу, Клівленді, Шікаґу і т. д.

ПОДЯКА.

Ми, нижче підписані, складаємо щиру подяку головному урядові У. Н. Союза за скоре виплачення посмертного в сумі $500 по бл. п. Івані Березовськім. Також дякуємо урядникам і членам від. 330 У. Н. Союза за піддержку з відділової каси в часі недуги покійного, далі від. 82 Провидіння і всім тим, що взяли участь у похороні, котрий відбувся 1. січня 1936 р.

Катерина Березовська, вдова; **Михайло, Марія, Володимир,** діти.

Невибагливий.

—Я маю тільки одно бажання: щоб сповнились усі мої бажання...

УВАГА! ТРЕНТОН, Н. ДЖ.! УВАГА!
СПІВАЦЬКЕ-ДРАМАТ. ТОВАРИСТВО БАНДУРИСТ
при Українській Прав. Громаді улаштовує веселе представлення
ДІВОЧА РЕВОЛЮЦІЯ
в 1 дії
а по представленню БАЛЬ
В СУБОТУ, ДНЯ 25-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
НА САЛІ ПІД Ч. 18 WOODLAND STREET, TRENTON, N. J.
Початок рівно в год. 8-мій ввечір. — Вступ 25 центів.
Всіх громадян запрошуємо на баль. Комітет.

УВАГА! УКРАЇНЦІ МІСТА ЕЛІЗАМЕТ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
БРАТСТВО СВ. ВОЛОДИМИРА, ВІД. 65 У. Н. СОЮЗА,
запрошує Вас на наш
ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ БАЛЬ
:——::——: котрий відбудеться :——::——:
В СУБОТУ, ДНЯ 25-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
В ГАЛИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,
214-216 FULTON STREET, ELIZABETH, N. J.
Початок в годині 6:30 ввечір. — Вступ 25 центів.
До танців приграватиме буде першорядна орхестра.
За добру і веселу забаву ручить 19
Комітет.

УВАГА! НЮ ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
КОМІТЕТ СЕЛА РОЗНОШАН, ПОВ. ЗБАРАЖ
———: уладжує: ———
ВЕЧЕРИНКУ
(WECHERYNKA)
В СУБОТУ, ДНЯ 25-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1936 РОКУ
В ГАЛИ ПІД Ч. 66-68 EAST 4th STREET, NEW YORK CITY.
Початок в годині 6-тій ввечір. — Вступ 40 центів.
Весь дохід з вечеринки призначений на Український Народний Дім в Розношинцях, пов. Збараж. 19

УКРАЇНСЬКА АПТИКА
НА ЗАМОВЛЕННЯ ВИСИЛАЄМО
всякі медицини, туалетові річи та все інше, що придається по американських аптиках.
Маємо також усі краєві лікувальні зілля. Замовлення виконуємо точно і негайно. Двацятьлітнє існування й практика мого заведення ґарантує добру якість.
Пишіть по цінник на адресу: 290-
NORTH AMBOY PHARMACY,
712 State Street, Perth Amboy, N. J.
Власник: ПАВЛО ГАВРИЛІВ.

В ГОСТИННИЦІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНЬОГО ДОМУ
217-219 ІСТ 6-та ВУЛИЦЯ В МІСТІ НЮ ЙОРКУ,
МОЖЕТЕ ГАРНО ЗАБАВИТИСЬ
при кожній нагоді Вашої у нас приявності.
ВЛАСНИКИ ГОСТИННИЦІ, Денис Гула й Ілія Гузар,
РАДО ВИТАЮТЬ СВОЇХ ГОСТЕЙ. 131

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА. ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.

ЛИЦАРІ Й ГРАБІЖНИКИ СУДАНУ.

Над берегами Білого Нілю, в Судані, живе невідоме донедавна племя нуасів. Вони стрункої будови й дуже високі, бо пересічна висота їх 2 метри й більше. Люди ці призвичаєні до довготревалих постів, відмовляють собі майже всього. Не носять ніякого одягу, а лише дуже мало прикрас. Жінки, дуже гарні, носять лише нашийники та нараменники. Мужчини все мають при собі спису. Луків не вживають. Рушниці „біла цивілізація" не дозволяє їм носити. А все ж уміють убити великого звіра, навіть слона. Задля цього вечором ловці ранять звіра списою, а щойно на другий день, вчасним ранком цілі білі від попелу, яким обліпилися задля охорони перед комахами, йдуть нуаси добити звіра.

Села нуасів це круглі хатини, наче улиї. Кожна жінка кожного мужчини має свою власну хату. У звичаю є мати по кілька жінок, а скількість жінок залежить від багатства чоловіка, який за кожну свою жінку мусить платити її батькам і своякам високу ціну купна. Справжніх грошей нуаси не знають. Цілим їх майном є худоба, головно воли. Навіть найменші села мають часто багато соток штук худоби.

Навіть найбагатший нуас, згідно з давньою традицією, не має великих життєвих вимог. Стіл його досить скромно заставлений. Дурга (муринське просо), які сіють дуже багато, коровяче молоко, лісовий мід — це їх головна пожива. Від часу до часу їдять трохи дичини та кров, яку спускають із вола. Меріса (пиво з проса) та тютюн, змішаний з коровячим навозом, це їх наркотик і люксус.

Вище від матеріяльної стоїть духова культура нуасів. Вони монотеїсти, себто вірять в одного бога. Релігія їх, це віра в „великого духа". Вірять у чари. Нуаси дуже відважні, витревалі, мають великий родинний змисл, почитають мерців. Крадуть і грабують у чужих племен, а це, на їх думку, не приносить їм сорому. Нуаси в нашому розумінні грабіжники, та їх можна щодо того порівняти із середньовічними лицарями.

Як усі муринські народи, так і нуаси в танку висловлюють усі свої почування, свої високо розвинені пристрасті. „Суданський танок" танцюють дівчата, яких волосся сплетене в багато маленьких кіс, а уста помальовані на синьо. Їх муринська музика не знає мельодії, лише ритм. Одначе ритм дуже виразистий та багатомовний. Танці нуасів переважно дуже пристрасні. Починаючи від вечірнього т. зв. танку коров, при якому піднесені вгору руки означають роги волів, а кінчаючи на дикому нагальному „танку смерти", всі вони повні пластичності.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 13-го січня померла **Катерина Скотинська,** членкиня товариства ім. Т. Шевченка, від. 165 У. Н. Союза в Толідо, О.

Покійна прожила всього 29 років. Була вихована на фармах у Канаді, в Манітобі, де живе її рідня.

Покійна була доброю і гарною людиною, ідейною, щиро відданою народній справі. В товаристві займала уряд заступниці касієра.

Бл. п. Катерина Скотинська захоріла нагло на затроєння крови. Її відослано до шпиталю і роблено всі можливі заходи, щоб вратувати їй життя. Між іншим переливано кров з 17-літнього Миколи Бобака. Та все те не помогло.

На бажання Покійної і її родичів відвезено її тіло до Манітоби в Канаді, куди виїхав муж з дітьми.

Покіна оставила в жалобі свого мужа Миколу Скотинського і трьох хлопців: Володимира, Павла і Миколу. Її родина, як батько, мати, сестри і браття, живуть у Канаді.

Марія Корнова,
секр. 165 від. У. Н. С.

PAIN-EXPELLER
НА
ЗВИХНЕННЯ ХРЕБТА
И ЗАТУПІННЯ МЯЗІВ
жадайте славного в світі
ЯКОРОВОГО
ПЕЙН-ЕКСПЕЛЛЄРА
На скору й певну полекшу
RUB IT IN

ONUFREY'S
BEAUTY
CULTURE
COMPLETE AND
BRUSH-UP
Courses at very low rates.
Private instruction.—Earn while you learn.
FINISHING SCHOOL
Weekly payments.
Beauty Parlor Experience Given.
Entrance: "Arcadia Theatre"
1931 BROADWAY
and
116 WEST 65th STREET
NEY YORK, N. Y.
Telephone: SUsquehanna 7-7675

НАЙГІРШЕ ХОРІ,
НЕ ТРАТЬТЕ НАДІЇ!
Даром пробка зілля
МІЛЄРТОН
СЬОГОДНІШНЄ ОГОЛОШЕННЯ У ВАШИХ РУКАХ МОЖЕ БУТИ ВАШИМ ПЕРШИМ СТУПНЕМ ДО ЗДОРОВЛЯ.
Хочемо, щоб найбільше людей пізнали це відоме лікарство, зільне, котре доконало таких чуд у недугах шлунка, ревматизму і недуг нирок.
Одна Велика Коробка $1
вистане майже на цілий місяць помочі для найгірше хорого.
Спеціяльна оферта читачам „Свободи":
[ ] $1.00 за одну коробку Мілєртону.
[ ] $1.50 за дві коробки Мілєртону.
[ ] $2.00 за три коробки Мілєртону.
Питайте за зіллям Мілєртон у вашій сусідній аптиці, а як там його не мають, то пишіть до:
J. S. MILLER, Inc., Dept. U.,
P. O. Box 628, Newark, N. J.
Потребуємо аґентів.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 E. 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel. Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Ludlow 4-2568.

ТАРЗАН І ОГНЕННІ БОГИ.

(89)

Джері Джовнс виняв свій револьвер, вимахнув ним позад себе та вистрілив у бігу. Багато часу минуло, заки він мав відвагу поглянути назад себе та подивитися, чи лев іще далі жениться за ним. На своє здивування побачив, що лев пропав. Не знаючи львів, він думав, що лев десь присів.

Правда була в тому, що лев гнався за Джовнсом більше з цікавости, як з голоду. Як залунав вистріл револьвера, а гук вистрілу відбився багато разів від скал, він немало здивувався й стратив охоту гнатися далі за чоловіком. Він обернувся на місці й пігнав у противний бік.

Боячися вертатись назад, Джовнс ішов далі щораз більше звужуючоюся прогалиною, що за якись час перемінилася на тунель. Нагло він побачив денне світло. Він проліз крізь вузький отвір, а потім станув просто та здивований приглянувся сцені.

Він побачив, що стоїть під скалою, що належала певно до краю вигаслого вулькану. Далеко на сході видно було синє озеро. Власне над цим озером вигрівалася лейді Бет, але Джовнс не міг її бачити. Джері Джовнс зайшов до страшного царства балітів.